

Rinze Ijbema - Lucas 14: 12-14 (overdenking)

Broeders en zusters, jongens en meisjes,

Niet vergeten: het gaat wel om een maaltijd. De maaltijd van de Heer. Ik weet niet hoeveel samen eten voor jou betekent. Als de een om half zeven de deur uit moet en de ander om tien uur; als het al een halve eeuw geleden lijkt dat je regelmatig at met je man of je vrouw; als eten linksom of rechtsom een probleem voor je is – dan ervaar jij misschien persoonlijk wat in het Westen vrij algemeen is: je weet niet meer wat een maaltijd is. Maar God spreekt de taal van het Oosten, en dan moet je het niet onderschatten: het gaat wel om een maaltijd.

Op een gegeven moment was onze Heer uitgenodigd voor een maaltijd, bij een vooraanstaande Farizeeër, zoals we hoorden. Dan gebruikt Hij dat moment om zijn gastheer en diens gasten en via Lucas ons allemaal iets te vertellen over God en gastvrijheid. ‘Wanneer u een feestmaal geeft, vraag dan niet uw vrienden, uw broers, uw verwanten of uw rijke burens, in de verwachting dat zij u op hun beurt zullen uitnodigen om iets terug te doen. Wanneer u mensen ontvangt, nodig dan armen, kreupelen, verlamden en blinden uit. Dan zult u gelukkig zijn, zij kunnen voor u dan wel niets terugdoen, maar u zult ervoor beloont worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.’

Natuurlijk mag dit je aan het denken zetten over jouw uitnodigingsbeleid, en wie er op de borrel komt of op de barbecue. Maar als dit Gods definitie van gastvrijheid is, en jij bent welkom bij God, wat zegt dit over jou? Arm of kreupel, verlamd of blind? Een beetje van allemaal, denk ik soms bij mezelf. Een arme bedelaar voor Gods troon. Mank in je eigen eenzijdigheden. Verlamd, soms door angst, soms door luiheid. Blind, want geen mens kan echt verder kijken dan hier en nu. Dus: niet echt het soort gasten waar God mee aan kan komen, geen gasten die Hem verder helpen. Maar het gaat wel om een maaltijd, en dat Hij je uitnodigt betekent dat je belangrijk voor Hem bent.

In de loop van de tijd zijn de sacramenten symbolen van symbolen geworden. Besprenkeling als symbolische onderdompeling, een hapje brood, een slokje wijn als symbool van een verzoeningsmaaltijd. Daar zijn praktische redenen voor, en we kunnen het kennelijk ook wel aan. Maar wil je vandaag niet vergeten dat het wel om een maaltijd gaat? God nodigt je uit, om jou, arme, rijk te maken, om jou, kreupele, te ondersteunen, om jou, verlamde, te bewegen, om jou, blinde, zijn liefde te laten zien. God roept je. Laat zijn stem je hart raken. En volg Hem. Amen.